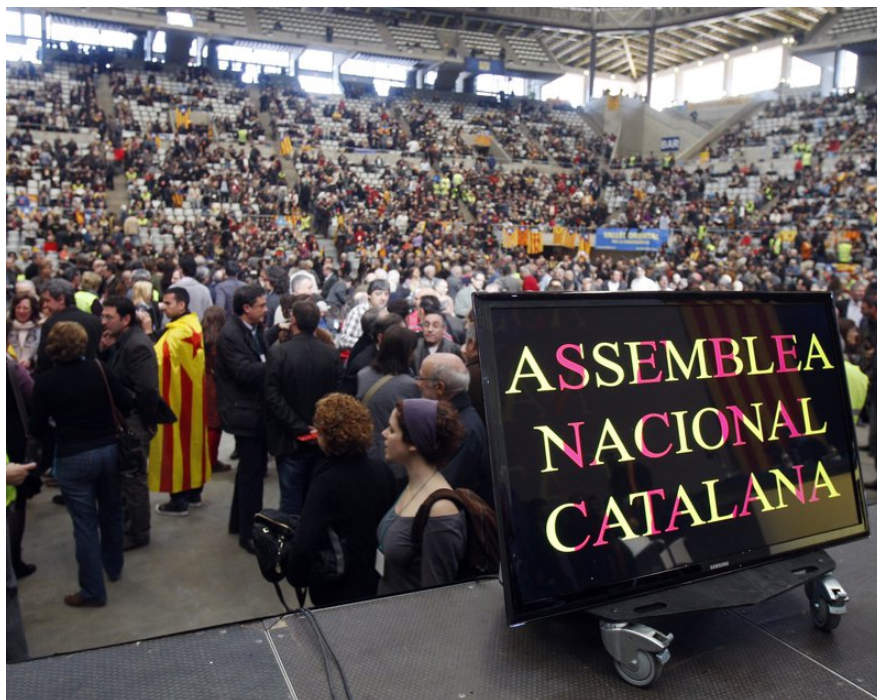

OPINIÓ

Tresors del país

L'ANC es va constituir el 10 de març del 2012 al palau Sant Jordi de Barcelona Foto: ORIOL DURAN.

CARME FORCADELL - PRESIDENTA DEL PARLAMENT

Fa quatre anys, el 10 de març del 2012, va néixer l'Assemblea Nacional Catalana, un projecte col·lectiu que deu la seva transcendència al treball incansable de milers de persones arreu del país. Sense l'ANC és impossible explicar bona part dels canvis que ha viscut la societat catalana els darrers temps, amb mobilitzacions multitudinàries i absolutament pacífiques. L'Assemblea és un exemple, més enllà dels legítims interessos i objectius de cadascú, de com incidir democràticament en la cosa pública des de la societat civil.

I com l'ANC, són milers i milers les entitats, les organitzacions i els moviments socials existents al país que conformen un teixit associatiu viu i ple de dinamisme. Malgrat la diversitat d'àmbits i les múltiples perspectives des de les quals enfoquen la seva lluita, totes tenen un punt en comú: la voluntat de millorar la vida de les persones.

Entitats que lluiten per posar fi a la pobresa energètica i els desnonaments, associacions que treballen per la llengua i per la cultura; ateneus que donen vida als barris; moviments que treballen per fer del món un lloc més just; juristes que treballen per defensar els drets dels menors immigrants, i un llarg etcètera. Ens omplen d'orgull com a ciutadans i, a la vegada, ens posen, als representants públics, en alerta, ja que la seva existència respon, en ocasions, a la incapacitat o a la lentitud de les administracions per donar respostes satisfactòries a les necessitats i els problemes de la gent.

Aquest mateix dimecres, Teresa Crespo, portaveu de la Plataforma Pobresa Zero –que integra més de 3.000 entitats del país–, ha intervingut en el ple monogràfic d'emergència social que es du a terme al Parlament. Això ha estat possible gràcies a la modificació del reglament de la cambra en aplicació de la llei de transparència, accés a la informació pública i bon govern. Una mostra de com el Parlament s'obre cada vegada més a la ciutadania i, alhora, de com el teixit associatiu enriqueix l'activitat parlamentària, ja sigui amb l'impuls d'iniciatives legislatives populars, amb propostes als grups parlamentaris, o tot compartint experiències i coneixements en les comissions.

La societat civil organitzada és, doncs, un dels grans tresors de Catalunya. Com més es mobilitza una societat, com més compromesa està la ciutadania en la lluita contra les injustícies, com més exigent i crítica és amb les institucions i els seus representants; major és la qualitat democràtica d'un país.

Ens cal cuidar, respectar i escoltar aquests tresors, més encara en una legislatura transcendental pel país com és l'actual. Perquè els grans canvis, malgrat acabin materialitzant-se a través de les institucions, només són possibles quan tenen un gran suport social, amb una societat compromesa i mobilitzada. Perquè el futur de Catalunya el decidirem i el construïrem entre totes i tots.

AUTOR

CARME FORCADELL

ALTRES ARTICLES DE L'AUTOR

El repte del 27-S

Junts pel sí

MÉS ARTICLES

ENLLAÇOS RELACIONATS

Canal: Catalunya vol viure en llibertat

PUBLICAT A

El Punt Avui. Comarques Gironines

10-03-2016, Pàgina 30

El Punt Avui. Barcelona

10-03-2016, Pàgina 12

El Punt Avui. Camp i Ebre

10-03-2016, Pàgina 12

El Punt Avui. Lleida

10-03-2016, Pàgina 12

El Punt Avui. Maresme

10-03-2016, Pàgina 12

El Punt Avui. Catalunya Central